

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.603/2017/22.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. március 13. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján a Bf.III.603/2017. számú ügyben meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt **I.rendű vádlott neve és társai** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2017. június 23. napján kihirdetett **6.B.52/2017/46.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vonatkozásában az általa előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti a szabadságvesztés büntetésbe beszámítottnak.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott 2015. évi november hó 16. napjától 2016. évi február hó 5. napjáig volt előzetes fogvatartásban.

A Gyulai Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bj.I./2/2017. tételszámon bevételezett, a Békés Megye i Rendőr-főkapitányságnál P-46/2015. tételszám alatt kezelt 377.600.- (háromszázhetvenhétezer-hatszáz) forint lefoglalását tekinti megszüntetettnek és **III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott** részére kiadni rendeltnek.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja **I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak** által 2017. június 24. napjától 2018. március 13. napjáig egyezően előzetes fogvatartásban töltött időt.

Megállapítja, hogy **III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott** lakcíme: [cím] Személyi igazolványának száma [szám].

Kötelezi **II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat** a másodfokú eljárás során felmerült 15.000.- (tizenötezer) forint bűnügyi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokon eljáró Gyulai Törvényszék a 2015. november 16. napjától őrizetben, majd 2015. november 18. napjától előzetes letartóztatásban lévő **I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat** bűnösnek mondta ki tártstettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat és (3) bekezdés), ezért 12 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelt végrehajtani, valamint rendelkezett arról, hogy az I.

rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A fegyházbüntetésbe beszámította az I. rendű vádlott által 2015. november 16. napjától 2017. június 23. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. Az I. rendű vádlottal szemben a Békés Megyei Rendőr-főkapitányságnál P-45/2015. tételszámon kezelt 297.500.- forint, míg ezen felül további 2.402.500.- forint erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

A 2015. november 16. napjától őrizetben, majd 2015. november 18. napjától előzetes letartóztatásban lévő II. rendű vádlott neve II. rendű vádlottat az elsőfokú bíróság bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat és (3) bekezdés), ezért 8 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, valamint rendelkezett arról, hogy a II. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban annak kétharmad részét kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A fegyházbüntetésbe beszámította az I. rendű vádlott által 2015. november 16. napjától 2017. június 23. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. A II. rendű vádlottal szemben 2.700.000.- forint erejéig vagyonekmozgást rendelt el. Elrendelte a Gyulai Járásbíróság 2014. november 3. napján jogerőre emelkedett 14.B.210/2014/12. számú ítéletével kiszabott 1 év, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását.

Az elsőfokú bíróság a 2015. november 16. napjától őrizetben, majd 2015. november 18. napjától 2016. február 16. napjáig előzetes letartóztatásban, azóta szabadlábon lévő III. rendű vádlott neve III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat és (3) bekezdés), ezért a III. rendű vádlottat 3 év 6 hónap szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, valamint rendelkezett arról, hogy a III. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban annak kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A börtönbüntetésbe beszámította a III. rendű vádlott által 2015. november 16. napjától 2016. február 5. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnjogi költségről. A bűnjelék vonatkozásában a Békés Megyei Rendőr-főkapitányságnál P-46/2015. tételszámon kezelt pénzüsszeget 38.600.- forintban jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az I. rendű vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítéséért, míg védője elsődlegesen megalapozatlanságra tekintettel a tényállás téves megállapítása miatt felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében. A védő a fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezését pontosította akként, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozatlanságát a Be. 351. § (2) bekezdés c) és d) pontjaira alapította, melyeket azonban kiküszöbölhetőnek tartott. Vitatta azon ítéleti megállapítást, miszerint I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott kereste volna meg II. rendű vádlott neve II. rendű vádlottat kábítószer beszerzése érdekében. Sérlemelte azt is, hogy az elsőfokú bíróság 9 olyan alkalmat állapított meg, melynek során II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott 100 gramm pentedront adott át az I. rendű vádlottnak, figyelemmel arra, hogy ezen mennyiség semmivel sem bizonyítható álláspontja szerint. E körben felhívta a figyelmet arra, hogy II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott először négy, aztán már csak két alkalmat ismert el, melynek során kábítószer vásárolt, illetőleg adott tovább az I. rendű vádlottnak. Kifogásolta az elsőfokú bíróság ítéletének 15. oldalán található azon megállapítást, miszerint II. rendű vádlott neve II. rendű és III. rendű vádlott neve III. rendű vádlottak vallomásaikat egyeztetették volna, ezt ugyanis álláspontja szerint semmi sem támasztotta alá. Mindezekre figyelemmel fenntartotta elsődlegesen felmentésre, másodlagosan a büntetés jelentős enyhítésére vonatkozó fellebbezését, illetőleg indítványozta azt is, hogy az ítélet tábla a

lefoglalt 297.500.- forintot az I. rendű vádlottnak rendelje kiadni.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott és védője is, egyezően a büntetés enyhítése érdekében. Fellebbezéssel élt továbbá III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott és védője, egyezően a vádlott felmentése érdekében. A III. rendű vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezését akként módosította, hogy elsődlegesen a III. rendű vádlott felmentésére, másodlagosan a büntetés jelentős mértékű enyhítésére tett indítványt.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.110/2017/6-II. számú átiratában a tényállás több ponton történő kiegészítése, helyesbítése, valamint a jogszabályi hivatkozások kiegészítése mellett az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. A fellebbezési nyilvános ülésen indítványozta továbbá annak megállapítását, hogy a vádlottak terhére megállapított bűncselekmény büntetési tételének középértéke 12 év 6 hónap, figyelemmel arra, hogy ezt az elsőfokú bíróság elmulasztotta feltüntetni.

Mind a felmentés, mind a büntetések enyhítése érdekében bejelentett fellebbezések alaptalanok, a főügyészi átiratban foglaltak túlnyomó részt helytállóak.

Az ítélet tábla a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet azt az megelőző bírósági eljárással felülbírált, melynek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem vétett. Mindössze a 6.B.52/2017/36. számú jegyzőkönyv fejrészében tüntette fel tévesen a tárgyalás időpontját, amely helyesen 2017. március 30. napja.

Az ítélet tábla az iratok egybehangzó adataira figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

A Békési Járásbíróság 6.Bk.45/2013/4. számú határozatával kiszabott 4 hónap börtönbüntetéssel összefüggésben megállapított 2 évi próbaidő 2015. június 13. napján telt el eredményesen.

A Gyulai Városi Bíróság 21.Bk.78/2007/2. számú határozatával kiszabott 3 hónap börtönbüntetés vonatkozásában megállapított 2 éves próbaidő 2009. március 20. napján telt el eredményesen.

Ezen kiegészítések azért szükségesek, mert az elsőfokú bíróság a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetések próbaideje leteltének időpontját nem állapította meg, ugyanakkor ezek a büntetéskiszabás szempontjából jelentőséggel bírnak.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott crohn betegségben és ízületi betegségben szenved. Ezen kiegészítés azért jelentős, mert a III. rendű vádlott által becsatolt orvosi iratok alapján ezen ténye megállapítható, az elsőfokú bíróság hivatkozott is a III. rendű vádlott betegségére mint enyhítő körülményre, illetőleg arra figyelemmel határozott meg vele szemben enyhébb végrehajtási fokozatot is, mindezeknek azonban tényállásbeli alapját nem adta.

Mellőzte az ítélet tábla III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott vonatkozásában a Sarkadi Rendőrkapitányság előtt 483/2016.bü. szám alatt folyamatban lévő büntetőeljárásra történő hivatkozást, tekintettel arra, hogy ezen eljárás a jelen ügy tárgyát képező bűncselekmények elkövetése után kezdődött, ezért jelen ügyben a büntetés kiszabásával kapcsolatosan nem bír relevanciával.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megalapozott tényállást állapított meg, melyet az ítéletábra a fentebb írt kiegészítésekkel és helyesbítésekkel határozatának alapjául elfogadott.

A felmentések érdekében bejelentett fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányultak. Lényegében azt sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlott teljes körű, míg a III. rendű vádlott kábítószer-kereskedelmet illető cselekményével kapcsolatban a bűnösséget tagadó vallomásokat elvetette, és a vádlottak bűnösségét II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott a kábítószer értékesítések tekintetében részben beismerő vallomásaira, ehhez kapcsolódóan a telefonos cellainformációk adataira, továbbá a tanúk vallomásaira, a vegyészszakértői véleményekre, az igazságügyi orvosszakértői véleményre, illetőleg az igazságügyi informatikus szakértői véleményre alapította.

Az elsőfokú bíróság a széles körben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján beszerezett és rendelkezésére álló bizonyítékokat maradéktalanul megvizsgálta, azokat hiánytalanul mérlegelési körébe vonta. Kellő indokát adta annak, hogy az I. és III. rendű vádlottak védekezését miért vetette el, illetőleg miért látta megállapíthatónak azt, hogy II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott tíz alkalommal vásárolt nagy mennyiségű pentendront a "Kopasz" gúnynévre hallgató személytől, majd pedig miért látta megállapíthatónak, hogy a kábítószer kilenc alkalommal továbbértékesítette I. rendű vádlott neve I. rendű vádlottnak. Ugyancsak megfelelően indokolta, hogy miért látta kétséget kizáró módon megállapíthatónak azt, hogy a III. rendű vádlott tisztában volt azzal, hogy a II. rendű vádlott milyen cselekvőségéhez nyújt segítséget.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenysége okszerű és logikus volt, amikor arra a megállapításra jutott, hogy a vádlottak elkövették az ítéleti tényállásban terhükre megállapított bűncselekményt, és az elsőfokú bíróság ezen okfejtését az ítéletábra is maradéktalanul osztotta.

A Be. 78. § (3) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapította meg.

Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezért az ezt támadó vádlotti és védői fellebbezések nem vezethettek eredményre.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és cselekményüket is a törvénynek megfelelően minősítette. E körben helytállóan minősítette az elsőfokú bíróság a vádlottak elkövetési magatartását kereskedésnek, jogi indokolásában az 1/2017. BJE, valamint az 57/2007. BK véleményben foglaltaknak megfelelően határozta azt el a forgalomba hozataltól. Helytállóan utalt arra is, hogy a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően a vádlottaknak nem kellett pontosan ismernie a kábítószer fajtáját, összetételét, minőségét, valamint a tiszta hatóanyag-tartalmat sem, elegendő volt annak tudata is, hogy az elkövetés tárgyát képező anyag kábítószer vagy akár az is lehet. Ezzel egyező jogi álláspontot foglalt el a Szegedi Ítéletábra Bf.II.32/2015/15. számú határozatában is.

A büntetés kiszabása körében további súlyosító körülményként értékelte az ítéletábra az I. és II. rendű vádlottak terhére a társtetteséget, azonban további enyhítő körülmény valamennyi vádlott javára a bűncselekmény elkövetése óta bekövetkezett időmúlás.

Az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályi hivatkozásokat az ítélet tábla az alábbiak szerint pontosította:

A pentedron az 1998. évi XXV. tv. A/ jegyzék 56. pontja, valamint a 66/2012. (IV.2.) Korm. rendelet P1. jegyzék 86. pontja, míg az amfetamin a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontjának b) pontja és a 66/2012. (IV.2.) Korm. rendelet P2. jegyzék 2. pontja alapján minősül pszichotróp anyagnak.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság elmulasztotta megállapítani a vádlottak terhére rótt bűncselekmény középértékét, amely 12 év 6 hónap. Ehhez képest nem tévedett, amikor a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célokat az I. rendű vádlottal szemben 12 év, a II. rendű vádlottal szemben 8 év, míg a III. rendű vádlott vonatkozásában 3 év 6 hónap szabadságvesztés büntetés, valamint ehhez kapcsolódóan az I. és II. rendű vádlottak esetében 10-10, míg a III. rendű vádlott tekintetében 5 év közügyektől eltiltás kiszabásával látta megvalósíthatónak. Figyelemmel a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességre, valamint a megvalósult bűncselekmény tárgyi súlyára, a kiszabott büntetések arányosak, azok további enyhítésére az ítélet tábla nem látott lehetőséget, ugyancsak nem volt mód a III. rendű vádlott vonatkozásában a kiszabottnál enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására.

A szabadságvesztés büntetés kiszabása körében az ítélet tábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság részben tévesen jelölte meg annak jogszabályi alapját, amely helyesen a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontja, illetőleg a börtön fokozat feltüntetése során - nyilvánvaló elírás folytán - tévesen jelölte meg annak jogszabályi alapját, amely helyesen a Btk. 35. § (2) bekezdése. Észlelte továbbá a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék elmulasztotta feltüntetni a közügyektől eltiltás jogszabályi alapját, amely a Btk. 61. § (1) bekezdése, valamint a Btk. 62. § (1) bekezdése, ezért ezeket az ítélet tábla pótolta. Az elsőfokú bíróság tévesen - ugyancsak nyilvánvaló elírás folytán - kétszer is beszámítani rendelte az I. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a fegyházbüntetésbe, nem rendelkezett azonban erről a II. rendű vádlott esetében, ezért az ítélet tábla a II. rendű vádlott vonatkozásában az általa előzetes fogvatartásban töltött időt tekintette a szabadságvesztés büntetésbe beszámítotttnak.

Helyesbítette továbbá az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részét akként, hogy III. rendű vádlott neve III. rendű vádlott 2015. november 16. napjától 2016. február 5. napjáig volt előzetes letartóztatásban.

Észlelte továbbá az ítélet tábla, hogy a Békés Megyei Rendőr-főkapitányságnál P-46/2015. tételeszámon kezelt pénzösszeg összezszerúségét az elsőfokú bíróság tévesen tüntette fel, amely nem 38.600.- forint, hanem helyesen 377.600.- forint. Ezért ezen összeg lefoglalását tekintette megszüntetettnek, és III. rendű vádlott neve III. rendű vádlottnak kiadni rendeltnek.

A fent kifejtettekre tekintettel tehát a másodfokú bíróság a vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezéseket minden irányban alaptalannak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét - azt hivatalból is felülbírálván - a Be. 372. § (1) bekezdése alapján, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélet tábla a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján rendelkezett az I. és II. rendű vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalától a mai napig előzetes fogvatartásban eltelt idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról.

Megállapította a másodfokú bíróság, hogy III. rendű vádlott neve III. rendű vádlott lakcíme [cím] .,

személyi igazolványának száma: [cím]

A másodfokú eljárásban a II. rendű vádlott kirendelt védőjének díjával 15.000.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek viselésére a II. rendű vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Szeged, 2018. március 13.

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Dániel s.k.
előadó bíró

Dr. Hegedűs István s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.603/2017/22. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 6.B.52/2017/46. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. március 13.

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács elnöke